

Förord

Alla ber, åtminstone någon gång. Jag tror att vi är många som anar att vägen till ett rikt, meningsfullt liv innehåller bön. En av Jesus lärjungar gav uttryck för en önskan, som många bär på, när han inspirerad av Jesus böneliv kom med sin angelägna vädjan: ”Herre lär oss att be” (Luk 11:1). Jesus gav också ett svar: bönen Fader vår. Det märkliga är emellertid att Jesus svar så ofta har fallit i glömska. När Jesus vid ett annat tillfälle ger sina lärjungar bönen Fader vår ger han den som ett motgift mot tomma, rabblande böner (Matt 6:5-8). Då måste något i grunden ha gått fel när Jesus svar ofta snabbt läses igenom, utan att vi tänker på vad vi ber. Med Luthers ord har Fader vår-bönen blivit ”den största kristna martyren”.

Men trots att Herrens bön ofta används slarvigt och slentrianmässigt hör den här bönen ändå till det mest elementära och kära i vår tro. Vi bär den med oss i ryggmärgen på samma sätt som trosbekännelsen och buden. Kanske det trots allt finns mer att hämta i Herrens bön än vi har tänkt?

Den här boken bygger långt på tankar från min synodalmötesavhandling till prästerna i Borgå stift 1998, *Livets språk. Böneteologi och bönepraxis utgående från Fader vår-bönen*. I den ville jag med hjälp av fornkyrkan, Luther och många bedjare från olika samfund i kyrkans historia visa hur Herrens bön kan utgöra ryggraden i bönelivet och hur dess böneämnen för oss in i bönelivets olika former. Avhandlingen ledde även fram till en beskrivning av bönens väsen och definitioner av bönen. Eftersom jag har märkt att det finns ett behov av att lyfta fram Fader vår också för ”vanliga” församlingsbor, vill jag här försöka ge en kort och lättillgänglig sammanfattning. Den som vill fördjupa sig i materialet kan göra det genom nämnda avhandling och också genom boken *Vardags-tro. Katekesmeditation - en bortglömd skatt*.